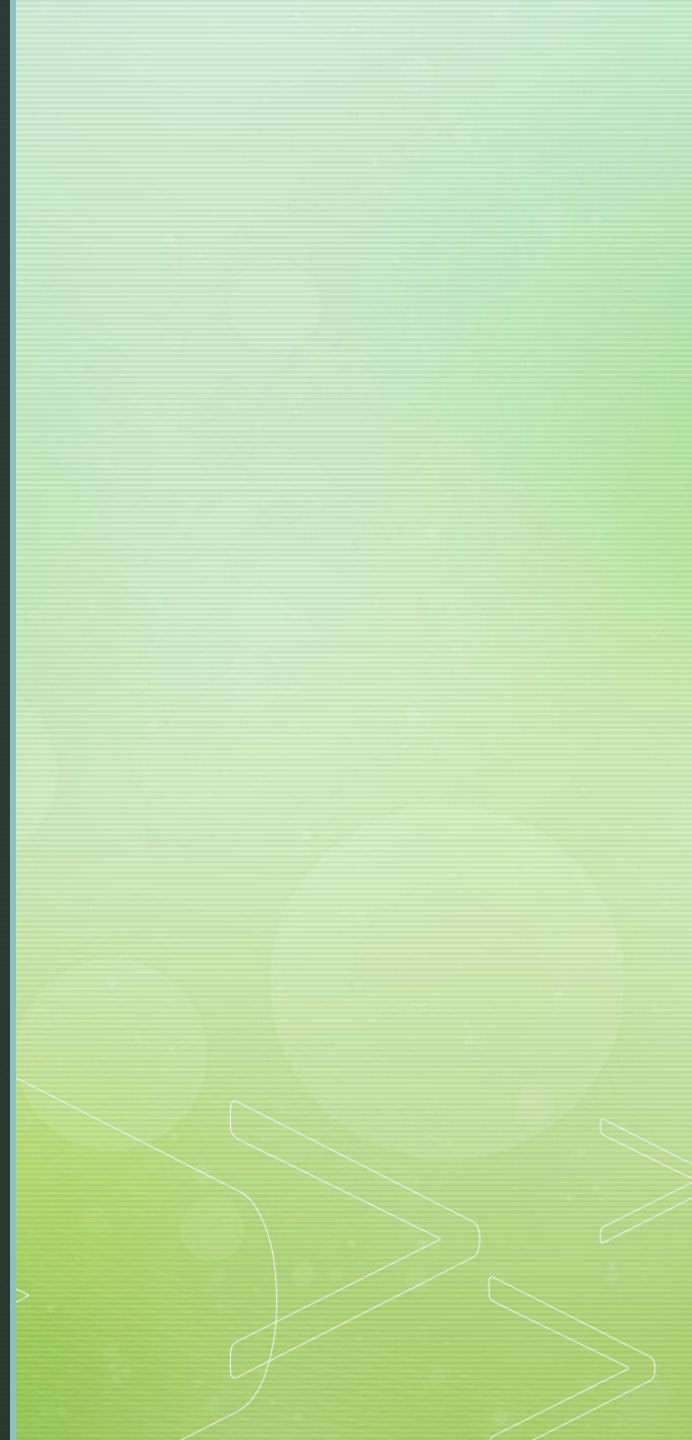

Livsberättelser
från några
deltagare från
folkhögskolans
allmän kurs

Frågeställningar

- Vilka hinder och möjligheter för att fungera i utbildning kan deltagare på folkhögskolans allmän kurs berätta om – gällande sin tid i skola från barnsben upp till dess att de avslutat sina studier på folkhögskola.
- Hur kan berättelser av den här typen te sig och varför ter de sig som de gör? Vilka blir brännpunkterna för intervjupersoner som ges dessa förutsättningar till berättande?

Metod

- Livsberättelse-intervjuer
- Berättelser i tredje person
- Uppföljning, komplettering

“The point of the life story interview is to give the person the opportunity to tell his or her story, the way he or she chooses to tell it, so we can learn from their voice, their words, and their subjective meaning of their experience of life” (Atkinson, p. 233).

Data

- Artikel 1: Fyra livsberättelser
- Artikel 2: en enskild livsberättelse

“[...] the two major interpreters are, of course, the subject under study and the sociologist.” (Faraday & Plummer, 2005, s. 262)

Att ta den berättandes analys på allvar innebär:

- Att lyssna intensivt
  - Men också att gå i dialog med det berättade – inte bara återge och i analysen bekräfta
-

Teori

- Goffman: Stigma
- Scheff: Skam
- “Personal identity, then, has to do with the assumption that the individual can be differentiated from all others and that around this means of differentiation a single continuous record of social facts can be attached, entangled, like candy floss, becoming then the sticky substance to which still other biographical facts can be attached.” (Goffman, 1963, p. 57)

Resultat

”Det var mest för att alla andra skulle hålla käft.” /Emil

-
- ”Men jag vill ju egentligen studera men så känner jag så här: klarar jag av att studera så? Även om jag skulle gått på högskolan så har de ju inte samma sätt liksom individen heller och det är stora klasser och det är det här alltså så här. Och det är väl också det så här jag känner att utbildningsformen var väldigt bra för mig och då är det så här, ja även om jag vill plugga vidare så vet jag inte riktigt om högre studier, tyvärr verkligen, är en sån utbildningsform som jag klarar av eller kan och det är ju jättesynd.” /Susanna
  - ”Och jag bara det funkar inte för mig och det är väl därför jag har varit lite rädd typ för att söka till högskolan, för om jag sätter mig i en sån sal kommer jag bara... Det blir svårt att fokusera så länge. Jag tror bara inte att jag kan sitta hemma och plugga i 4 timmar för någon tenta. Det har jag svårt att se mig själv göra.” /Thomas
-
-

-
- ”Hela tiden från ung ålder, och det har ju, det skapades någonting i mitt huvud att det är något fel på en liksom och det har väl också, det har ju då skapat, det bygger ju upp som en massa trådar med att när man är problem och [att man] är fel och då blir det ju en skam med det, liksom man skäms över att man är en sån, men man vill alltid vara någon annan. /Tony
  - ”Det var stor ångest och den skammen den växte, man matade den mer och mer och desto mer blev jag frånvarande från skolan... Trycker ner sig själv, liksom, och letar genvägar. Hänger mer med den och med den och till slut fastnar man. ”
  - ”Det var för att det var för svårt. Jag hade det jobbigt i skolan och det skapade psykiska besvär med den problematiken jag hade redan, med skammen och att man ser sig själv som ett problem.”

Resultat

”Det blir ju att om du känner dig orättvist behandlad så blir det att man känner så i många sammanhang. Man ser de tendenserna överallt. ”

”Folkhögskola var ju för dem som inte kunde något. För folk som var, så här, korkade.”

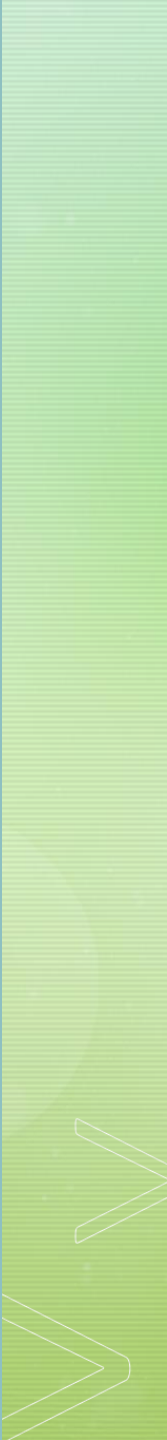
”Det blir gymnasiet igen, det är allt jag inte gillar.” (Om högskolan)

”Man har känt hela sitt liv att det är något fel på mig. Jag kan ju inte. Jag pallar ju inte detta. Att sitta still så jävla länge som alla andra kan bara hur fan kan ni göra det? Det är astråkigt.” (Om skola generellt)

”Varför måste det vara så här? Vem kom på det? Varför måste vi göra exakt så? Alltså jag var lite utmanande – jag kände så, varför?” (Om grundskolan)

-
- ”””Man hade lite skam. Man kände sig dålig, alltså man såg hur alla andra i sin ålder som ja, men de gick klart studenten, de hade bal, de åkte på studentresa, det var så mycket som man kände att man missade också på grund av att man mådde dåligt och att man inte gick kvar i skolan och man kände sig så dålig i jämförelse med alla andra sina kompisar för att de var någonstans där jag aldrig kan komma ikapp riktigt.”
-

-
- ”Vi alla var här för att vi fuckat upp förr så då liksom blir det lättare på något sätt. Ingen, eller vissa var fortfarande i gymnasie-mindset och det märkte man lite kanske men många var liksom 23 och uppåt och vi var ju där av samma anledning och då blir det en bra stämning.” (Om folkhögskola)
-

Resultat forts...

”Men så börjar man lära känna dem och sen så är det så här. Nej men det var typ då, alltså egentligen, som jag kände att mitt liv egentligen började på något sätt.” (Om folkhögskolan)

”Innan folkhögskolan så kändes det som att jag inte hade andats och sen så när jag kom hit, inte direkt men efter en liten stund så kände jag att jag kunde andas igen.”

-
- ”Det var ju väldigt mycket en nytta för mig. Så att det tog ju sin tid och man fick ju bara ta det sakta, men säkert. Och sen har det, alla är ju olika, jag har bara behövt ta det i min takt – jag behöver extra tid, extra stöd – för jag har svårare att lära mig, det tar lite längre tid för mig att förstå mig på hur saker och ting och innebörden i vissa kontexter och också att acceptera att det tar lite längre tid och inte hamna där att man börjar jämföra sig med andra, att vissa blir klara mycket snabbare och vissa har redan lämnat in – det är väldigt lätt att hamna där. Men det var lättare att hantera sånt här... Lärarna och folket här har en annan förståelse... så det var inte lika läskigt att säga det... eller nämna det. Så det har varit en väldigt stor trygghet för mig att man inte måste hålla sig undan utan att man kan faktiskt sträcka ut handen och prata om det eller säga till, liksom 'ja, men jag hinner inte, jag hinner inte lämna in i tid. Såna småsaker, men för en annan så kan sånt bygga upp ångest – men det har inte varit så svårt här. Men sen har jag haft mina motgångar såklart men det gäller bara att ta den tid man behöver och det har blivit en stor grej i det att hitta acceptans i det.”
-
-

Artikel 2

- Adhd, drogmissbruk, dyslexi, skolavhopp, kriminalitet, ångest
- Trots dessa hinder lyckades folkhögskolan med att få denna människa behörig för högre studier
- Viktig berättelse om folkhögskolans potential och roll i samhället
- Inte bara kvalifikation – ett motmedel mot psykisk ohälsa

kontaktuppgifter

- Samuel.raoufi-kvist@liu.se
- Tel. 0736472495
- Ps. om du har deltagare på allmän kurs som tagit paus, avbrutit eller har hinder för att delta i undervisning och är intresserade av att ställa upp på intervju, kontakta gärna mig!
- Andra frågor eller funderingar välkomnas givetvis också!